

[Boligministeren]

udtalt fra Boligministeriets side, der har stillet betingelserne for at give støtten, at kontoret skal drive en udstrakt informationsvirksomhed, og som sagt også, at kontakten til ministerierne og andre institutioner skal være i orden. Jeg vil også gerne betone, at der efter et års forløb skal afgives en rapport til ministeriet om arbejdet, og at vi på baggrund af denne skal tage stilling til, om og i bekræftende fald i hvilket omfang støtten skal fortsætte.

Baadsgaard (S):

Jeg spurgte mere præcist, end jeg fik svar. Jeg spurgte, hvilke andre virksomheder – her tænker jeg på private virksomheder, der måtte ønske det – der kan komme på tale. Er der truffet aftale? Eller er den aftale, der er indgået, af en sådan art, at andre virksomheder kan påberåbe sig ret til også at trække på kontorets ekspertise?

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Der er naturligvis ikke i det tilsagn, der er givet, truffet aftale med enkelte institutioner eller enkelte organisationer om, hvem der skulle kunne trække på det, men jeg er overbevist om, at Entreprenørforeningen selv er klar over, hvem de står til rådighed for, og at andre, der måtte ønske andre kontakter, vil kunne søge om noget tilsvarende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 215

6) Til *miljøministeren* af:

Leif Hermann (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvornår hun agter at opfylde Folketingets dagsorden af 11. februar 1988 vedrørende indsatsen over for kemikalieaffaldsdepoterne?«

Skriftlig begrundelse

Den 11. februar 1988 vedtog Folketinget dagsorden nr. D 45. Vedtagelsen var enstemmig med 115 stemmer. Dagsordenen opfordrer regeringen til inden den 1. oktober 1988 at fremlægge en plan, der redegør for omfanget af kemikalieaffaldsdepoterne og angiver en prioriteret indsats for oprydningen og tidsangivelser herfor, forslag til finansieringen samt eventuelle lovændringer.

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har endnu ikke modtaget den nævnte plan. Derimod har ministeren som led i den såkaldte lovpause udskudt revisionen af loven om kemikalieaffaldsdepoter.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Systemet i kemikalieaffaldsdepotloven er i dag sådan, at amterne i samarbejde med kommunerne kortlægger og undersøger, hvilke lokaliteter der bør omfattes af afværgeforanstaltninger.

På grundlag heraf foretager Miljøstyrelsen en prioritering af iværksættelsen af disse afværgeforanstaltninger. Dette foregår efter kriterier, som ikke er fastlagt, men som retter sig efter, hvad det pågældende område tænkes anvendt til.

Jeg synes, det ville være bedre, om der blev lagt nogle fælles og helt klare kriterier til grund for, hvad der skal graves op – for at sige det lidt populært – og hvad der skal blive liggende, specielt på nuværende tidspunkt, hvor vi ved, at problemets omfang er langt større end oprindelig forudset.

Jeg har derfor bedt Miljøstyrelsen om sammen med kommuner og amter at komme med et oplæg til sådanne kriterier. Det vil ske i forbindelse med drøftelser af lovens anvendelsesområde, også med hensyn til gasværksgrunde.

Samtidig har jeg som led i en offensiv miljøpolitik lagt op til en mere gennemgribende gennemgang og samlet vurdering af Miljøministeriets lovgivning med mit debatoplæg »Enkelt og Effektivt – et debatoplæg om lovgivning og administration«, som blev udsendt i går.

Jeg regner med i februar at komme med et udspil om, hvilke principper der skal lægges til grund for en fremtidig miljø- og naturlovgivning.

I forbindelse med fastlæggelsen af principperne for den fremtidige miljølovgivning vil jeg tage stilling til, om kemikalieaffaldsdepotloven fortsat skal bestå som en selvstændig lov, eller om den skal indarbejdes i miljøloven.

Dette er baggrunden for, at jeg har udskudt fremsættelsen af det forslag om ændring af kemikalieaffaldsdepotloven, som er nævnt i statsministerens åbningsredegørelse, og som samtidig ville være en reaktion på de tanker, der ligger bag den pågældende dagsorden.